

Ion Barbu - etape de creatie

Etapele din creatia lui Ion Barbu, asa cum le-a fixat Tudor Vianu, au ca element de unitate modelul cultural al Greciei, inteles diferit de la o etapa la alta. Etapa parnasiana (Copacul, Lava, Muntii, Umanizare, Nietzsche, Pytagora) realizeaza modelul Greciei in viziunea lui Nietzsche, diferit de Grecia academica ce ar defini, dupa Barbu, poezia parnasiana propriu-zisa.

In aceasta etapa, poezia barbiuana surprinde tiparul unei lumi duale, apolinica si dionisiaca, elanul cutreierand dinamic fiintele si ridican extatic un cer platonician. Nietzsche si Pytagora sunt cele doua masti arhetipale ale spiritului

: primul e o constiinta ce sondeaza "abisul numenal" convertind adanca lui absurditate in sens (sensul e aici o creatie a spiritului), cel de-al doilea e spiritul ce-si limpezește privirile de rasfrangerea in "orbul marii limpezi" a "multiplei aparente si vesnicii schimbari" si contempla prin "golul noptii" cetatea siderala dezvelindu-si "in Numar vertebra ei de fier".

Ambele ipostaze strabat un traseu de cunoastere-participare.

Etapa baladica si orientala, alcatuita din doua cicluri distincte Isarlak si Uvedernode, propune un alt model al Greciei : "Credeam a fi recunoscut in pitorescul si umorul balcanic o ultima Grecia. O ordine asemanatoare celei de dinaintea lasarii pe aceste locuri a zapezii rosii - dreapta, justitiara turcime".

Tot acum apare in poezia barbiana tema fundamental-solemna, Moartea si Somnul.

Cetatea Isarlak (numele turcesc al Troiei) este punctul de convergenta al contrariilor "umor pitoresc" si solemnitatea Mortii/Somnului. Eroul emblematic al cetatii este Nastratin Hogeia. Aparitia lui in Isarlak este un mister, o epifanie.

Hogeia este "sfantul soitaru", bufonul si ascentul acestei lumi, el isi face aparitia intr-o luntre-sicriu (ce parodiaza buf corabia argonautilor)si reveleaza multimii aducatoare de ofrande autofagia sarca "Sfant trup si hrana siesi, Hagi rupea din el." Ca si sarpele Ouroboros ce se inghite pe sine Nastratin dezvaluie intr-o forma groteasca supremul mister al ciclitatii viata-moarte.

Uvedernode, cel de-al doilea ciclu al etapei baladic-orientale, marcheaza prin anumite poezii (Uvedernode Paralel romantic) realizarea unui limbaj in care "individualitatea notionala a cuvântului" sa se topeasca in acea fonetica a versului. Motivul nuntii ca punct critic al traseului ca fiinta si forma a cunoasterii-participare, este prezent in mai multe poezii ale acestui ciclu : Ritmuri pentru nuntile necesare, Riga Crypto si Iapona Enigel.

Nunta este dintre pincipiul masculin, al intelectului - Hermes, si cel senzual feminin - Afrodita - ea da nastere Hermafroditului fiinta-sinteza a principiilor - apolinic si dionisiacul, spiritul si teluric, instinctul si intelectul.

Venerea si Mercur sunt trepte pariale de cunoastere si de integrare in unitate "Roata Soarelui"

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

este Hermafroditul ce ingemaneaza si transcede treptele inferioare, realizand sinteza principiilor fragmentare. Soarele este "a treia cheie" esentiala pentru de-criptarea marilor mistere.

Etapa ermetica, reprezentata prin ciclul Joc secund, marcheaza disparitia figurativului in poezia lui Ion Babru. In susi titlul ciclului defineste poezia ca proces/joc al trans-figurarii, al depasirii figurii, ca forma a lumii create. Spatiul jocului secund este mantuitul azur al virtualitatii si totalitatii in idee (ocean si eter, adanc si creasta).

Nadirul atent invocat este polul etern aurolar, oglindire si oglinda in care e posibila ridicarea si insumarea harfelor rasfirate ce inalta cantare imnica genezei inocente. Facutul din spatiul lumii, nededus din ceas este vinovat, pec and lumea creata prin joc secund are puritatea primordiala a gandirii cu ingeri.